

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„Țineți cu poporul
ca să nu rătăciți...”

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet

Inseria în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 87-1943.

Organ al Asociației „Astra,”

Redactor responsabil: Nlc. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/19 3

Omul de omenie

Este omul pe care-l căutăm, zi de zi, în treburile cu semenii noștri.

Este omul pe care un mare învățat al lumii îl căuta zina'n amiaza mare cu lumânarea aprinsă și nu-l găsea.

Este omul pentru care Isus Hristos s'a intrupat dela Duhul Sfânt luând chip de om și pătimind pentru mântuirea păcatelor lui.

Este omul de care Neamul și Țara are nevoie în orice moment și în orice împrejurare...

Dar vai... nimeni nu-l întâlnește, se pare, în această lume...

Bătrânii noștri, moși și strămoși, nu ne dădeau alte exemple de viață decât a oamenilor de omenie. De câte portrete de acestea frumoase nu dispun satele noastre?

Câte figuri mărețe ale neamului nostru nu ne-au fost arătate în cărți?

Dar omenia, acest bun, această virtute care n'ar trebui să lipsească dela fiul săracului până la al celui bogat, dela al necăjitului până la acela al îmbuibatului, rar o mai întâlnim în zilele noastre... Și o întâlnim așa de rar, pentru că lumea din zilele noastre a căzut roabă materialismului sarbăd sau mai bine zis banului cel fără valoare și și-a golit sufletul său de ce a avut mai de preț — de acest măreț bun sufletesc ce se chiamă „omenie“.

Poate avea omul oricât de mulți bani; oricâte averi îl vor neliniști noaptea, dacă-i lipsește omenia, el tot sărac rămâne.

Aceasta este un dar ceresc ce nu se poate cumpăra nici cu averi și nici cu bani, nici din prăvălii, nici de pe piață și nici pe sub ascuns cu prefuri duble.

Și astăzi, pare-se, în timpurile de cea mai grea cumpănă pentru neamul și țara noastră, omenia a rămas ceva ce numai în scris o mai întâlnim.

Unde sunt Românii de altă dată, moșii noștri?

Lumea de astăzi și-a pierdut acest mărgăritar de mare preț. Părinții nu mai au încredere în copii. Copiii, la rândul lor, nu-i mai stimează. Vecinul nu mai e acela ce-ți sare în orice moment în ajutor, ba mai mult, trebuie să te ferești de el pentru că a devenit periculos.

(Continuare în pag. 4-a)

Ridicarea Sașilor din România are un caracter provizoriu

Președinția Consiliului de miniștri comunică:

Intru cât circulă diferite svonuri neîntemeiate, se aduce la cunoștința populației de origine etnică germană următoarele:

Sunt ridicați din ordinul Inaltului Comandament Sovietic, spre a fi duși în locurile unde se simte nevoia de brațe de muncă, următoarele categorii de cetățeni, de origine etnică germană

bărbați: între 16—45 ani; *femeile:* între 18—30 ani, afară de acelea cari au copii sub vârsta de un an.

După ce vor fi ajuns la locurile de destinație, familiile vor fi încunoștințate și autorizate să scrie și să le trimeată pachete.

Ridicarea are caracter provizoriu, întrucât este vorba de muncă necesară pentru nevoile războiului.

Deschiderea cursurilor universitare la București

Ziarele din ziua de Marți 16 Ianuarie a. c. apărute în Capitală au acordat un mare interes deschiderii anului universitar.

E primul an universitar deschis în România democratică, în prezența M. S. Regelui, și a numeroși membrii din guvern.

Prezența M. S. Regelui și aplauzele ce l-au întâmpinat la intrarea în Universitate este o dovadă de atenția pe care Suveranul o arată față de cultura românească și de încrederea și nădejile ce se pun în priceperea și autoritatea regală.

CARTEA RUSĂ

La București s'a deschis o librărie, în care sunt prezentate toate cărțile și lucrările apărute în Rusia Sovietică.

E un nou mijloc de a se putea face cunoscute valorile culturale, literale și artistice ale aliatei noastre, Rusia Sovietică.

Un brav aviator român în armata americană

Postul de radio „Glasul Americii”, a anunțat că Lt. aviator din armata americană *Vraciu Alexandru*, de origine română, a fost decorat și ridicat

pe cea mai înaltă treaptă a prefurilor pentru vitejia cu care a luptat, împotriva Japoniei, doborând până acum 36 de avioane inamice.

Conferința cu prefecții din Moldova

Marți 16 Ianuarie a. c., s'a ținut la Ministerul de Interne conferința administrativă cu prefecții din Moldova. S'au discutat probleme administrative, sani-

tare, agrare, și în general toate problemele în legătură cu urgentele nevoi ale Moldovei.

Luptele lăuntrice din Grecia pe sfârșite

Telegramele sosite la încheierea foii anunțau că în cursul nopții de 14 Ianuarie a. c., s'a încheiat un armistițiu între cele două tabere politice din Grecia cari au purtat un războiu civil timp de mai multe săptămâni.

Deocamdată doar s'a încetat orice foc de armă, fără a se putea spune că s'a ajuns la o împăcare între partidul Ellas și guvernul sprijinit de englezi.

Despre o adevărată împăcare se

va putea vorbi numai după ce se vor elibera ostăteci, făcuți de cele două tabere.

Și soldații pot primi gradul de ofițeri

Ministerul de Războiu face cunoscut că legile militare noi asigură ostașilor puțința de a fi înaintați pentru fapte de arme deosebite. În felul acesta Ministerul de Războiu dorește să răsplătească vitejia depe front a gradelor inferioare. Cu alte cuvinte se țintește spre o așa zisă democra-

Unde le este locul?

În lumea asta sunt, din nenorocire, tot felul de nebuni, căci mulți își mănâncă sănătatea cu capul lor, dându-se beției sau umplându-se de boli necurate, iar alții moștenesc sămânța nebuniei din bolile și slăbiciunile părinților, moșilor, ori altor înaintași. până într'a șaptea viță. Unii sunt pacinici, alții furioși, unii se cred împărași alții sfinți și proroci. Dar oamenii s'au îngrijit să-i adune în sanatorii, în spitale, pentru a-i face nevătămători și a scăpa și familiile de răul lor. Unii, după o vreme de cură, se vindecă, alții nu se mai pot însănătoși în veci.

E o mare jale și suferință să intri între ei. să-i vezi cum trăesc, mai mare suferință pentru tine cel sănătos, decât pentru ei cari nu-și mai dau seama de nimic. Ei sunt morți pentru lume.

Dar cine n'a întâlnit în viață, între oameni, în lume cel puțin un nebun, bun să fie legat și dus la balamuc, în loc să se plimbe printre cei întregi la minte? Câți oameni nu au mintea în așa fel scâlciată, încât nu te poți înțelege cu ei, ori câtă silință ți-ai da? Uneori întâlnești un bărbat de felul acesta, alteori o femeie, un tânăr sau un bătrân, cari văd cu alți ochi decât oamenii normali orice lucru și cu cari nu e chip să te înțelegi!

Aceștia rămânând între oameni, pot ajunge foarte primejdioși pentru alții.

Unul crede că cel mai mare dușman e nevastă-sa, sau nevasta că este bărbatul său; un fecior sau o fată cu mintea în pruni îi crede dușmani chiar pe părinții lor, pe-un frate, sau pe-o soră. Unii văd negru acolo unde toată lumea vede alb, și faptă de laudă unde toată lumea vede faptă de ocară.

Aceștia ar trebui adunați dintre oameni și închiși în spitale, în sanatorii, pentru că sunt o mare pacoste pentru restul lumii. Strică traiul bun în familie, desbină satele, aprind scânteia zăzaniei între fiii aceluiaș neam.

Sunt oameni primejdioși și locul lor e acolo unde sunt adunați semenii lor cu mintea rătăcită.

tizăre a oștirea noastră. La urma urmelor, pentru ce „un ostaș de rând” nu ar putea sta și el pe treaptă cu un ofițer, dacă în fața inamicului, pe câmpul de luptă, se arată tot așa de brav și de destoinic. Noi am ti tare bucuroși dacă vom putea trece la catastif cât mai mulți ofițeri izvodiiți din rândul ostașilor de rând l...

DUMINECA ÎN SAT LA NOI

Pe

urmele

Domnului

Slugă la doi stăpâni

„Nimeni nu poate sluji la doi domni; căci sau pe unul va iubi și pe altul va urî, sau de unul se va lipi, și pe altul va urgisi. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și mamonului”.

Sluga la doi stăpâni, deci, nu poate fi nimeni, chiar după cuvintele Domnului, pe care le-a spus în continuarea cuvântării Sale de pe munte, după ce a arătat că lumina trupului este ochiul.

Îndăătura Mântuitorului este limpede și ușor de priceput de orice om: creștinul adevărat trebuie să meargă pe un singur drum, acela al ascultării de Dumnezeu și a slujirii Lui. Deși știm cu toții că acesta e adevărul, că nu putem sluji și lui Dumnezeu și diavolului, totuși cei mai mulți creștini se lasă duși în rătăcire, și li se pare că tot ar putea să asculte și de ispitele păcatului, și pe urmă să se întoarcă iar la Dumnezeu.

Unii spun: nu suntem stinți, nu ne putem scutura de toate slăbiciunile omenești, las' să mai și alunecăm, căci Dumnezeu e preabun și milostiv și ne va ierta. E destul să ne pocăim, și iar vom ajunge în rândul slujitorilor lui Dumnezeu.

Alții zic: oameni suntem nu îngeri și până suntem tineri las' să mai și

Au răspuns cu deslegarea ghicitorilor

Publicăm, în continuare, numele altor deslegători, cari au participat la primul nostru concurs de ghicitori, deschis la 1 Ianuarie a. c.:

1. Lucreția Hărănglăvean, Agnita (hotar) Nr. 76, jud. Tr.-Mare; 2. Ștefu Ion, Gurarului Nr. 325, jud. Sibiu; 3. Vasu V. Victor, Arpașul de jos, jud. Făgăraș; 4. Mărgineanu Stela, Sibiu, Str. Mitropolitul Meșianu Nr. 21; 5. Cristea Olga, Arpașul de jos, jud. Făgăraș; 6. Aldea Ion, Săvăstreni, jud. Făgăraș; 7. Viorica Munteanu, Blaj; 8. Bere Ion, Sibiu, Avram Iancu Nr. 21; 9. Filivestru Vasile, Avrig Nr. 170 jud. Sibiu; 10. Cinca Mitică, Sibiu, Str. Faurului Nr. 3; 11. Bucuriciu Lazăr, Sebeșul de jos, j. Sibiu; 12. Filivestru Ion, ucenic Uzinele „Mârșa”, com. Avrig; 13. Saloveț Bor-nemișă, Almaș, j. Hunedoara; 14. Herța Vasile, Războeni-Cetate, jud. Turda; 15. Rodica Barbu, Ileni, j. Făgăraș; 16. Negriță Augustin, com. Furcușora; 17. N. Costin, Blaj; 18. Bratu Al., Lunca j. Turda; 19. Dancu Ștefan, Bradu, j. Sibiu; 20. Hășteganu Iustin, Vulcan j. Hunedoara.

Notă: Toți cei publicați mai sus, reușind să deslege mai multe ghicitori din cele cu care am deschis concursul nostru, sunt îndreptățiți la premii.

greșim, să gustăm dulceața vieții, căci pe urmă, la bătrânețe, avem destulă vreme de pocăință, de post, de rugăciune și de biserică.

Și unii și alții vor să slujească la doi stăpâni, ceea ce însă nu se poate. A sluji păcatului, a asculta de ispita diavolului, însemnează a te lipi de

Modalitățile prin care cei îndreptățiți vor putea ajunge în posesia premiilor le publicăm mai jos.

Cei cari ne-au trimis răspunsurile după data de 20 Ianuarie a. c. (dată la care s'a închis concursul) nu mai pot fi trași la sorți, rămânând doar să le facem numai publicarea numelui în foaie. Deslegătorii al căror număr li s'a publicat în foaie, până la data de 20 Ianuarie a. c., își pot ridica premiul dela redacția foii din Sibiu, Str. Șaguna Nr. 6 (clădirea Asociației tinerii Astra); cei cari nu se pot prezenta personal, vor putea însărcina pe o rudă sau un canoscut.

Un nou concurs

În scurt timp vom deschide și alte concursuri, deasemenea cu premii, pentru deslegarea de ghicitori, jocuri și pentru cele mai bune poezii lucrute de tineretul școlar sau adult.

În acest scop vom cere și concursul onor. corp didactic dela școlile noastre primare, pe care îl rugăm să ne stea într'ajutor, pentru a se prezenta la concursul de poezii numai creațiile elevilor cari au înclinație spre așa ceva.

Amănunte în legătură cu viitorul concurs și data când el se va deschide, urmează a fi anunțate la timpul său.

el și a fugi de Dumnezeu, a iubi păcatul și a urî virtutea. A sluji cu voința, conștient, păcatului, însemnează a te pune în dușmănie cu Dumnezeu și a-ți bate joc de legile Lui.

Este adevărat că omul slab, cade în păcate, și are nevoie de pocăință pentru a câștiga iertarea lui Dumne-

MINUNAȚII

Codcodăcitul găinilor după ce au ouat este o rămășiță de obicei rămas depe vremea când neamul găinilor trăia în păduri, nefiind încă domesticite. Mai sunt și azi în unele părți ale lumii, cum este India, găini sălbatice, și la ele s'a constatat că trăesc în mici grupuri de 10—15, cu un cocoș. Când îi vine de ouat, găina rămâne înapoia celorlalte care nu o așteaptă, ci uneori merg departe. Pentru a ști unde-i este familia, găina sălbatică după ce ouă cotcorozește cât poate de tare, cocoșul o aude și-i răspunde, așa că ea știe încotrău să-și caute familia.

Acest obicei s'a moștenit și la găinile domesticite.

DACA CITEȘTI GAZETA, nu o arunca, ci împrumut-o și vecinului pentru a o cunoaște și el

zeu și a ajunge iarăși în slujba Lui. Când omul greșește din slăbiciune nu din voința lui și cade în slujirea păcatului din ispite mai tari decât el, Dumnezeu e gata să-l ierte și să-l primească iar în slujba lui. Dar niciodată Dumnezeu nu poate ierta pe cel ce face păcatul, pe cel ce slujește diavolului, zicându-și că Dumnezeu e prea bun și el va ierta, căci acesta intră în slujba celui rău de bunăvoie. Deasemenea nu va putea ierta pe cel ce spun: „să facem tot ce voim în tinerețe, pentru că ne vom pocăi la bătrânețe, căci și ei trec de bunăvoie pe partea diavolului.

Și nimeni nu poate sluji cu adevărat la doi stăpâni, și lui Dumnezeu și mamonei. **Părintele Ion**

PENTRU CEASURILE DE ODIHNA

FOISOARĂ

Altă căciulă

de T. BOLOȘIN

(O întâmplare adevărată din țara Hațegului între doi țărani cam într'o ureche și un judecător ungar care nu știa bine românește).

Intr'o zi Culă Covată
A pârît în judecată
Pe ortacul său Cotoară
Pentru vama dela moară.
Și tocmai pela Cășlege
Le-a venit ziua de lege,
Iar Culă cel păgubaș
O luă către oraș.
Fiind mai spornic de călcâi
Ajunse cel mai dintâi.
Dă binețe, ca la țară,
Iar judele, — „Sapce fară”!
— Ba, Domnule, să trăiești
Numal io-s dela Cârnești
— „Sapce fără” — rog frumos
Nu pricepe tu om prost?
— Ba pricep, că mă urzici
Dar nu sunt șapte cum zici!

Și văzând judecătorul
Că cu astfel de țaran
N'o să iasă la liman,
Grabnic, chiamă servii
Și cu el într'altă limbă
Vreo câteva vorbe schimbă:
— Spune Domnu că'n regulă
Ai s'aștepti afară Culă.
— Ei asta-i altă căciulă!..

II

Și nu mult Culă Covată
Fu chemat în judecată.
Apoi ține-te măi, nene,
La discuții ardeleni
Cine ești, de unde ești
Ce diregi și ce cârpești.
— Cunoaște la Ion Cotoară?
— Cum să nu-l cunosc, că doară
Sunt ortac cu el la moară;
E din sat din Ponorel
Un om gras ca un purcel
Și la minte ușurel.
— Bine, nu tu neamț cu el?
— Neamț să fiu părinte moaște
Toată lumea mă cunoaște
Că's român de pe la sate.
Cu cămăși albe curate
Cu opinci și cu suman
Apăr țara de dușman!
— Nu așa'ntrebam la tine
Tu bagăm de sama bine

Eu întrebam a doi oară:
Nu tu neamț cu moș Cotoară?
— Vai de mine, Domnu jude,
Dumnezeu sfântu m'aude...
Cum se poate neamț să fiu
Când nemțește nici nu știu!
Și de-oi fi neamț precum zici
Să-mi dai douăzeci și cinci...
Văzând judele c'acuma
Iar li se îngroașă gluma
Chiamă sluga, bărbătește,
Și-i spune pe ungurește.
Domnu te'ntreabă că doară
Nu ești neam cu Ion Cotoară?
— Nu sunt neam răspunse Culă
— Ei, asta-i altă căciulă!

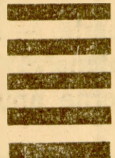
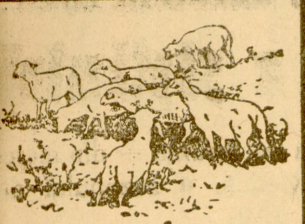
III

— Domnu jude — zise Culă —
Nu face din furcă sulă
Să mi-l judeci pe Cotoară
Pentru vama dela moară,
Că el, bată-l panorama,
A furat sacii cu vama
Ș'apoi vama mea și-a lui
A vândut-o 'n târg la Pui
Și din banii câștigați
Și-a făcut lângă Galați
O Colibă minunată
Lungă, lată 'nstreșinată,
Că colibă așa mare
La el în sat nime n'are;

Și coliba lui din plai
Și-a făcut-o pe mălai
Și pe grâu și pe săcară
Ce-a furat-o dela moară...
Și apoi Domnule, ții-o spui,
Spesele procesului
Le tragi din coliba lui.
— Bine, bine, măi Covată,
Las' că vedem noi îndată...
Ș'apoi dup' un sferl de oară
Iată-l vine și Cotoară
C'o căciulă de mioară
Cât o roată dela moară
Și c'o bătă subsuoară,
Cu un cojoc de berbece
Că poți face din el zece.
Cu mustetele brumate
Și cu părul dat pe spate.
C'o frunte mare și lată
Intră fără ca să bată...
— Ie pe cap căciulă jos
Nu pricepe tu om prost? —
Zise judele nervos...
Și începe-al întreba:
— Cum cheamă la dumneata?
Câți este, cu patrin
Unde născut tu și chin?
— Mă rog m'am născut în țin
Și-am fost slugă la stăpân
Și stau alături de moară
Și mă chiamă Ion Cotoară.
— Ce vorbește, fara rost,
Cum un morho ala prost,
Tu cunoaște la Covată?
— La covată? Ce covată?
Ei, o troacă, da, covată

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Oierii Țării și reforma agrară

Este adevăr recunoscut, că cea mai veche dintre ocupațiile românilor este oieritul (economia de oi), pe care, din străvechi timpuri, o profesază, încă, din tată în fiu o însemnată parte dintre fiii țării.

În felul cum a fost continuată până azi această strămoșească ocupație, colindând țara cu oile în lung și lat, (căci erau pășuni destule și de tot felul, ba trecând și peste hotarele ei) azi nu mai este cu puțință și pe zi ce trece această neputință se simte tot mai mult. Ca urmare, din lipsa de pășuni pentru toate anotimpurile — mai bine zis din lipsa exploatării lor rațional organizată — această ocupație este sortită pierii sigure, într'un timp, care nu este prea îndepărtat și cu ea vor pierii și oierii, cari au asigurat țării în timpuri normale și de război o însemnată cantitate de produse de primă necesitate ca: lână, piei, carne și brânză.

Reforma agrară de după 1918 i-a găsit pe oieri cu totul neorganizați, așa că neavând cine se interesa și de nevoile lor, au fost lăsați pe din-afară; au fost complect neglijați, ca unii ce n'ar fi avut sau nu ar avea niciun rost în această țară.

Prin totală lipsă de interes față de ei și de ocupația lor li s'a dat, prin numita reformă agrară, o foarte grea lovitură, sub povara căreia n'au în-

genunchiat numai grație dragostei, care îi leagă de ocupația în care s'au pomenit, prin care trăesc și a trăit și strămoșii lor.

Carpații, Bălțile Dunării, moșii particulare precum și izlazuri comunale au fost păscute de oieri, unele vara, altele iarna și unele vara și iarna, din timpuri de foarte mult apuse.

Cu toate că prin continuitatea lor de veacuri, pe pășunile în general amintite, și-au câștigat drepturi asupra lor, n'au fost luați în seamă ci lăsați pribegi în țară proprie, cum s'au pomenit.

Nimeni și nicio lege nu-i ocrotește, nu-i încurajează în continuarea ocupației lor; nu le fixează drepturi decât obligații.

Greutățile împreunate cu această ocupație, mereu sub cerul liber, sunt multe de tot și feliurite.

Lupta oierilor pentru existență în aceste condiții n'a fost ușoară. Lipsiți de înțelegerea oficialității și prietenii, tratați cu dușmănie, chiar, au izbutit totuși să se mențină numai

prin forța vitalității lor câștigată după oi.

Cifrele următoare, cari deși privesc numai comuna Poiana din jud. Sibiu vorbesc convingător despre situația oieritului în trecutul apropiat, care situație este la fel dacă nu și mai rea în alte părți. Ea obligă la concluzii privitoare la viitorul acestei profesii, viitor absolut întunecat, dacă nici prin noua reformă agrară nu se vor lua măsuri de asigurarea cu pășuni pentru toate anotimpurile și dacă pășunatul nu va fi rațional organizat.

Poinarii au păscut înainte de 1918, în numai 9 județe, 182 munți, număr care în 1927 s'a redus la 81, iar în prezent și la mai puțini.

Până la 1918 poinarii au păscut 64 bălți ale Dunării, dela Severin la Giurgiu, număr care în 1927 era redus la 28, iar în prezent abea sunt păscute câteva.

Ne place să credem tare, că nu există om în țară, care să susțină că ne putem lipsi de oieri și produsele oilor.

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII Luna Ianuarie

Dum. Leproșilor Ev. Luca XVII, 12-19. Gl. 8 Sf. 11

Luni	22 Ap. Timoteiu
Marți	23 M. Clement
Miercuri	24 Unirea Princip.
Joi	25 † P. Grig. Teol.
Vineri	26 C. Xenofont
Sâmbătă	27 † Ioan G. de aur
Dum.	28 C. Efr. Sirul

Dum. Orbului Ev. Luca XVIII, 35-43 Gl. 1 Sf. 1

Soarele

1 Ian. răs. 7 ore 52 m. Ap. 4 ore 46 m.
15 Ian. răsare 7 ore 50 m. Ap. 5 ore 01 m.

Mersul vremii

(După calendarul pe 140 ani)

1-4 senin, vânt și ger, 5 ninge, 6-8 ger, 9-18
cald, 19 vânt, 20-22 moină și vânt, 23-28 ger
tare, 29-31 moale.

Bazați pe această convingere oierii cer să fie sprijiniți ca prin noua reformă agrară să se asigure oierilor pășunile de vară, toamnă, iarnă și primăvară.

Desigur rezolvirea acestei probleme pentru oieri și țară presupune cunoașterea exactă și sub toate formele a oieritului românesc; cunoaștere bazată pe date sigure cari toate se pot și vor fi adunate, pentru a se asigura, în deplină cunoștință de cauză, viitorul oierilor și al oieritului; iar oierii la rândul lor să fie puși în situația dorită de a putea face oierit rațional prin continuă selecționare a oilor și industrializare calitativă a produselor, ferindu-ne de a ajunge în acest sector economic, importatori.

NICOLAE MUNTEAN,
președintele Uniunii Oierilor

Plata și angajarea pasnicilor de câmp

Din mai multe părți primim reclamațiuni, în legătură cu noul sistem după care se face angajarea și plata pasnicilor de câmp la sate.

Astfel, ni se aduce la cunoștință, că împotriva uzului, din moși strămoși, cu doi ani în urmă, s'a hotărât ca angajarea și plata pasnicilor de câmp pentru comunele rurale să se facă prin Camerele de Agricultură județene.

Locuitorii satelor ne roagă stăruitor să intervenim locului în drept pentru a se reveni asupra acestui sistem de angajare a slujbașilor comunali, întrucât în felul acesta numai interesele comunelor nu pot fi servite, dat fiind că cei numiți în asemenea condițiuni, se cam lasă pe tânjală, când e vorba să-și îndeplinească serviciul conștiincios.

Supunem cazul spre deslegare, autorităților competente.

VENIȚI SUB STEAGUL „ASTREI”

În car' faci pită sărăă;
Ori sărat-ori nesărată
Cum e puica de deșteaptă...
Dar de ce măntrebi pe mine?
Eu nu fac pilă Jupâne;
Pita-i în grija muierei
Că ia-i cu de-ale mâncării
Întrebă pe Doamna Mia,
Că la ea-i bucătăria...
— Eu nu spune de covată,
Ala dârg ala lopată
Bată-i Dumezo să-i bată!
Eu antrabam înc'odată:
Tu cunoaște la Covată?
Bietu Cotoară, săracu,
Se făcea roșu ca racu
Și îngălbenea ca huma
Fiindcă el nu știa gluma...
Servitorul dă de veste
Că-s încălciți în poveste
Lui Cotoară-apoi îi zise:
— Ia'n ascultă, măi amice,
Ești chemat în judecată
Cunoști pe Culă Covată?
— Il cunosc, focul să-l bată,
El sa născut în Pietros
Are-un cap mare și gros
Și cu părul unuros;
N'are semne d-a, gușat
Și-a fost slugă prin Bănat;
Are sucă când vorbește,
Bă tot bine te stropește
Și-aboi când își suflă nasu
Plescăie bătu-l-ar ciasu
Și vorbește cam pe nas,
Zice că cântă la bas.

— Lasă vorbe mai rămun
Ce vorbește cum nebun...
El pârît che tu furat
Moara dela măcinat
— Ce vorbești? eu am furat
Moara dela măcinat?
Domnule ai căpiat
Că moara și-acu-i în sat.
Și cum pot să fur o moară
Doar no-i duce-o subsuoară!
— Nu, nu moară, măi Cotoară
Măcinatul dela moară
Și che vama tu vândut
Și cu limba tu făcut —
Che cu limba așa mare
La voi în sat nime n'are;
Tu cu limba mare ai
Pentru che furat mălai?
— Ia te rog vorba fi-o schimbă
Ce tot ai cu a mea limbă
Că e mică sau că-i mare
Nu e treaba dumitale;
Că-i de lut sau că-i de iască
Bine că e românească;
Bine că nu-i de plotoage
Ca la voi niște dârloage!
Că v'ajă făcul-o cu pila
De pe vremea lui Atila!
Judele mai sta să moară
De mânia pe Cotoară
Și nervos și cătrănit
La amândoi s'a răstit:
— Mere fără amundoi
La voi este cum un boi
Eu face procesul nulă!
— Ei, asta-i altă cocoidă!!!

Desp. Central și problemele Vremii

Comitetul Despărțământului Central Sibiu al Astrei, a ținut o ședință în ziua de 5 Ianuarie 1945, sub președinția d-lui inspector general Silviu Țeposu. Cu această ocazie dnii: Prof. Protopop Ioan Isaicu și Prof. Mihail Nanu directorul liceului „Gh. Lazăr” au prezentat raportul asupra desfășurării activității culturale.

Spicuum din acest raport, câteva părți mai însemnate:

„Astra”, în primul rând acționează dela sufletul cărturarului, la sufletul țaranului și muncitorului; importanța organizării și transmiterii acestor bunuri sufletești apare evidentă.

As'ra va lucra în spirit democratic

Ceea ce credem, însă, că este mai important, pentru viitor, în continuarea activității noastre, îl formează nu forma de transmitere a culturii: reviste, cărți, muzee, școli țărănești etc. care trebuie să rămână și pe mai departe, ci spiritul de care trebuie să fie pătrunsă fiecare manifestare a Asociațiunii și scest spirit în urma

evenimentelor dela 23 August 1944, nu poate fi decât cel democratic.

Data de 23 August 1944, a trasat o nouă linie de hotăr între două lumi. „Astra”, a fost și trebuie să rămână în slujba poporului. Ea trebuie să tindă la îndeplinirea egalității de drepturi a cetățenilor în domeniul cultural. Pentru această egalitate de drepturi a țaranului iobag din Ardeal, a luptat „Astra” dela începutul înființării ei.

Ca „Astra” să-și poată realiza scopul ei: răspândirea culturii printre țărani și muncitori propunem:

Lupta împotriva analfabetismului

Distingem în categoria analfabeților în primul rând pe cei cari n'au învățat de loc carte și în al doilea rând pe cei cari deși au învățat odată, au uitat.

În Municipiul Sibiu „Astra” ar pu ea să înființeze pe lângă fabrici, în legătură cu organele în drept, școli pentru muncitorii neștiutori de carte.

(Continuare în pag. 4-a)

INFORMAȚIUNI ULTIMELE ȘTIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — — Lei 800.— Instituții și autorități Lei 2.500 —
 Pe jumătate de an — — — — — „ 400.— Abonament de sprijin „ 6.000.—
 Pentru negustori și com. „ 1000.— PREȚUL UNUI NUMĂR „ 20.—

● **Un furt ciudat.** Se vestește că din clădirile Ministerului Cultelor și al Artelor s'au furat, în ultima vreme, de către necunoscuți, tablouri de mare valoare istorică, cari alcătuiau adevărate comori naționale. Se fac cercetări pentru descoperirea autorilor furtului, în jurul cărora se face multă vâlvă.

● **S'a pus frâu îmbuibării stomacului.** Într-o vreme când soarta ne-a angajat într'un războiu dintre cele mai grele și nemeritate, la București precum și în alte orașe ale țării se mai aflau încă diferite persoane, cari la adăpastul frontului de foc își permiteau luxul îmbuibării stomacului, cu câte 4—8 feluri de mâncare. Această lipsă de bun simț, a determinat guvernul țării să ia măsuri, oprindu-se restauratorii de a servi pe viitor mai mult decât o masă modestă, compusă din 2—3 feluri de mâncare. Unii „șmecheri“, cari nu-și pot lăpăda năravul porcesc, au recurs la o ciudățenie: într'un restaurant mănâncă 2 feluri de mâncare, în altul, 2 și așa mai departe, până își pune burta la rând. Să nădăjduim că și acestui nărav i se va da de cap, așa cum i s'a dat și aceluia cu vânzarea țigărilor.

● **Incorporarea tinerilor evrei în armată.** Tinerii evrei din cadrele armatei, aparținând contingentelor 1935—1940 au primit ordine să se prezinte la unitățile cărora aparțin, până la 15 Ianuarie a. c., pentru a-și împlini obligațiunile militare. Iată o măsură prin care se urmărește a se statornici, că nu se poate vorbi de drepturi, înainte de a-și împlini obligațiunile cetățenești.

● **Suspendarea ziarului „Curierul“ din București.** Aflăm că pentru vina de a nu fi respectat anumite dispozițiuni ale Comisiunii Aliată de Control, ziarul „Curierul“ din București a fost suspendat pe data de 12 Ianuarie 1945.

● **Premilităria a fost suspendată** Autoritățile însărcinate cu conducerea Premilităriei, anunță că instrucția tineretului premilitar a fost suspendată până la data de 1 Aprilie 1945.

● **La Mediaș se va înființa un lagăr.** La Președinția Consiliului de Miniștri se lucrează de zor la alcătuirea listelor cu așa zișii criminali și vinovați de purtarea războiului împotriva Națiunilor Unite. Cum însă lagărele existente nu ar fi în măsură de a putea adăposti pe vinovați ce ar urmează a fi internați, s'a hotărât înființarea de noi lagăre. Se află că și la Mediaș se va construi un asemenea lagăr.

● **Cererile de desconcentrare sau de amânarea concentrării,** nu se vor mai adresa Președinției Consiliului de Miniștri sau Ministerului de Interne, ci numai unității din care face parte cel în cauză.

● **În ziua de 30 Ianuarie 1945,** la orele 8 dimineața, se va ține la Ministerul Agriculturii și Domeniilor examenul de conducători agricoli. Cei interesați vor trebui să-și înainteze cererile până cel mai târziu la data de 26 Ianuarie 1945.

● **Dați afară din slujbe și funcțiuni.** În urma cercetărilor întreprinse o seamă de comisari de poliție au fost epurați dela Prefectura Poliției din București.

Deasemeni Baroul de Ilfov a dat afară un număr de 24 de avocați.

URMĂRIND RĂZBOIUL LUMII

Situația politică și militară a săptămânii

În săptămâna ce s'a încheiat, evenimentul cel mai de seamă pe fronturile de luptă a fost marea ofensivă deslănțuită pe frontul din Polonia, de către armata I-a sovietică de sub comanda Mareșalului Koniev. Ultimele telegrame vestesc că puternice forțe de tancuri și infanterie sovietice, cari fac parte din întâiul front ucrainian, au înaintat pe teritoriul polonez pe o adâncime de 84 de km.

Aceste mari operații militare fac

parte — așa se anunță — din marea ofensivă sovietică, a sezonului de iarnă anului 1945.

Pe frontul din Ungaria

Marele Stat Major al armatei române, anunță în comunicatul său din 15 Ianuarie a. c., că în întregul Budapestei, trupele române, în strânsă conlucrare cu cele sovietice au făcut simțite progrese, ocupând mai multe clădiri importante.

Despărțământul Central și problemele vremii

(Urmare din pag. 3-a)

Continuarea școlilor țărănești de bărați și femei

Misiunea acestor școli din punct de vedere social este de a realiza egalitatea culturală atât cât este cu putință în cadrul aceleiași societăți.

În afară de școlile țărănești, un alt mijloc de ridicarea culturală a țărănilor sunt conferințele de Duminecă încadrate într'un program artistic, prin cari se vor urmări întărirea sentimentului religios-moral al familiei și al solidarității naționale, fără să jignim națiunile conlocuitoare.

Pentru colaborarea cu aliații

Pentru oraș fixându-se ciclul de conferințe: Cunoașterea realităților sociale, culturale și politice ale aliaților noștri: Uniunea Sovietică, Anglia, Franța, America, să fie dezvoltate aceste subiecte și pentru sate. Să le facem cunoscute organizarea agriculturii, asistenței sociale din țările aliate. Să le arătăm necesitatea strângerii legăturilor cu aceste țări și situația țării noastre în urma actului dela 23 August 1944.

În slujba muncitorimei

Se va da o deosebită atențiune gustului de citit și cărții, completând bibliotecile populare și orașenești.

Organizarea unui teatru popular, asociații muzicale și sportive.

Înființarea în cadrele Despărțământului a unei secțiuni pentru muncitori, în care să fie reprezentată muncitorimea și cu ajutorul Camerei de Muncă, al Sindicatelor Profesionale și Reuniunilor. Se va căuta să alcătuiască un program care să corespundă nevoilor și realităților vieții muncitorești.

Alte propuneri

La discuția referatului iau parte dnii: Profesor universitar Ioan Moga, care felicită pe referenți, pentru că au prezentat un referat atât de documentat. Subliniază importanța propunerii ca să se facă cunoscut păturii țărănești, ce se lucrează în străinătate mai cu seamă pe teren agricol, arătându-se și mijloacele de aplicare a noilor metode de lucru. Să se continue în acest scop cu anchetele la fața locului. Lupta contra analfabetismului este deosebit de impor-

tantă dar e necesar, ca pe lângă lecții de scris-cetit, să se facă și contacte de simțire populară. Trebuie sprijinit marele nostru teatru popular și să se scrie arate o dragoste mai mare sportului.

Di Prof. Nicolae Martin, se ascieciază întru toate celor cuprinse în referat, felicitând pe raportori. În referatul prezentat, se subliniază două idei și anume: ideia democratică și ideia muncitorească, de cari Despărțământul Sibiu al „Astreii“ a ținut cont și în trecut și va ține și în viitor.

Mai iau cuvântul dnii referenți Profesor Ioan Isaicu și Mihail Nanu, susținând cele cuprinse în referat, ba întregind unele puncte.

Astra a lucrat în spirit democratic

Luând cuvântul d. Președinte Silviu Teposu, mulțumește dlor referenți Ioan Isaicu și Mihail Nanu, pentru raportul atât de documentat prezentat comitetului, precum și dlor Prof. univ. Dr. Ioan Moga și Prof. Nicolae Martin, cari au luat parte la discuții. Comitetul își însușește în întregime raportul cu dezideratele lui, ținând cont de aplicarea pe teren a celor arătate.

D. Președinte Silviu Teposu, face un scurt istoric bazat pe date despre activitatea Despărțământului pe teren muncitoresc, în cadrul „Universității Populare“, la Reuniunea Meseriașilor, la Căminul C. F. R. Chestia muncitorească a fost desbătută după un plan, care nu s'a putut realiza nu din cauza Despărțământului ci a piedecilor puse de oficialitate. Chestia muncitorească a fost desbătută în câteva ședințe de comitet încă în anul 1942, în cari d. Președinte a propus ceea ce s'a și aprobat să se țină: conferințe, aranjarea de restaurante cu mese gratuite, ceaiuri etc. D. Președinte arată că Despărțământul „Astra“ Sibiu, a împărțit și ajutoare bănești în pătura românească a muncitorimei.

Dacă Comitetul Despărțământului „Astra“ Sibiu, a căutat să lucreze în trecut în spirit democratic și să se intereseze de viața muncitorească, va căuta mai mult acum ca să-și facă datoria, având de călăuză principiile democratice ale evenimentului dela 23 August 1944.

Omul de omenie

(Urmare din pag. 1-a)

Prietenul nu-ți mai este sincer, te trădează, — nu-ți mai este prieten, — iar românul nu mai vrea să știe de aproapele său.

Fățărnicia, ura și dușmănia au luat locul bunelor deprinderi și ale omeniei.

Nu sunt oare acestea vremurile apocaliptice pe care sfânta Scriptură le-a prezis cu atâtea veacuri înainte?

Nu este oare acesta duhul răului în luptă cu acela al binelui? Nu s'a coborât oare Scaraoschi în chip de om printre noi, semănând ura și vrajba?

Se părea, la un moment dat, că războiul însemna numai luptă între popare de alt neam. Astăzi, mai mult ca oricând ne dăm seama că a început și între fiii aceluiaș neam și țări un războiu mai aprig, mai crâncen, un războiu ce nu se poate să rămână fără urmări grele pentru neamul nostru. Cum înțenia românească pare a se fi îmbolnăvit

și ea. Și toate acestea, de ce?

Pentru că omenia, acest dar cereșc, a dispărut din sufletul nostru!

Să nu uităm, că dacă în trista și sbuciumata istorie a neamului nostru am reușit să ne strecurăm, ajungând să ne vedem într'un mănunchiu toți românii de pretutindenea, acest lucru s'a datorat întotdeauna tăriei sufletești a poporului român care n'a precupețit nicicând a se jertfi pentru binele neamului său.

Omenia, este și ea unul din marile bunuri ale omului și ale românului ce nu trebuie să ne părăsească pe niciunul din noi, căci ea este pentru țaria sufletului neamului nostru, ceea ce este cimentul pentru fundamentul unei clădiri durabile.

Om de omenie să fi, tu, frate române, să fiu eu, și să fim cu toții.

Prof. DIMITRIE D. RONAN